

[A. M. Hansen.]

nu altsaa giver Afkald paa de 7 Mill. Kr., synes jeg, Rigsdagen burde paaskønne dette og sige: Det, de nu faar, er temmelig sikkert i Overensstemmelse med den Stigning, der vil vise sig at være ude i de frie Erhvervs Gennemsnitsindtægter, naar vi faar Oplysningerne for Aaret 1933.

Jeg maa anbefale, at man stemmer imod Venstres Ændringsforslag, og ligeledes, at man stemmer imod Ændringsforslaget uden for Betænkningen.

Munch-Petersen: Da det foreliggende Lovforslag var til første Behandling, hævdedes det fra Regeringspartiernes Side, at Tjenestemændene var indforstaaet med den foreslaaede Nedskæring. Siden har Tjenestemændene udtalt sig paa forskellig Maade, bl. a. ved et Møde i København af 600 Tjenestemænd, som kraftigt har udtalt sig imod den Nedskæring, som truer dem. Ligeledes har Københavns Postbudeforening protesteret mod den foreslaaede Nedskæring. Det vilde da være naturligt, om man prøvede, hvem der har Ret, Regeringspartierne eller vi, i Fortolkningen af Stemningen blandt Tjenestemændene.

Dette vilde jo kunne prøves ved en Urafstemning blandt Tjenestemændene. Det er vort Partis principielle Standpunkt, at man bør spørge baade Arbejderne og Arbejdsgiverne, naar man skal forhandle med disse to Parter — ganske vist er vi ikke saa ivrige efter at høre, hvad Arbejdsgiverne mener; men man bør i hvert Fald spørge Arbejderne. I dette Tilfælde spørger man imidlertid kun den ene Part, nemlig Arbejdsgiveren, Staten; derefter indkalder man ganske vist et Par Spidser, som er valgt til at være Ledere af nogle af Tjenestemændene, men ogsaa kun af nogle af Tjenestemændene, idet det langtfra er alle Tjenestemænd, der har Forhandlingsret; langt det overvejende Flertal, Københavns Postbude f. Eks., har ikke nogen som helst Forhandlingsret. Disse Spidser repræsenterer i Virkeligheden den siddende Regering, altsaa Arbejdsgiverens Side, medens de ikke repræsenterer Arbejderne, Tjenestemændene. Det er ganske klart, at en socialdemokratisk Landstingsmand maa føle sig solidarisk med den nusiddende Regering, altsaa i denne Sag maa føle sig

som Repræsentant for Arbejdsgiversiden, og derfor kan han ikke give Udtryk for det, der er Tjenestemændenes Interesser. Det vilde være naturligt at spørge Arbejderne, hvis Arbejdernes Lønninger skal ændres.

Vi har tidligere, da Afstemningsreglerne for Arbejdernes Organisationer skulde ændres, stillet Forslag om, at Arbejderne skulde spørges om deres Mening om deres egne Afstemningsregler. Dette Ændringsforslag blev i sin Tid forkastet. Vi har til Behandlingen i Dag atter stillet et Forslag af lignende Art, nemlig at det forelagte Lovforslag kun skal træde i Kraft, dersom Tjenestemændene gennem Urafstemning godkender det, og vi tænker naturligvis her paa samtlige Tjenestemænd, hvad enten de nu staar i den ene eller den anden Organisation, eller de ikke staar i nogen Organisation.

Udvalget har imidlertid slet ikke behandlet dette Spørgsmaal, i hvert Fald kun behandlet det rent negativt ved Behandlingen af de Spørgsmaal, som er opstaaet som Følge af Protest fra Tjenestemændene. Det eneste, der har været Uenighed om i Udvalget, er, hvor stor Nedskæringen skal være, om den skal være paa de 7 Millioner som foreslaaet af Regeringen, eller om den skal være paa hele 10 $\frac{1}{2}$ Million som foreslaaet af Venstre. Vi er naturligvis imod Venstres Ændringsforslag, som betyder en endnu større Nedskæring, men det udelukker ikke, at vi ogsaa er imod de 7 Mill. Kr.'s Nedskæring.

Det interessante ved Oplysningerne fra Udvalget er Oplysningen om, hvorledes Befolkningens Gennemsnitsfortjeneste er faldet, hvilket altsaa her bekræftes af selve den officielle Statistik.

De fire store Partier staar sammen om denne Nedskæring som om saa mange andre Nedskæringer. Retsforbundets Stilling er som i saa mange andre Sager til Dels midt imellem, men dog saaledes, at man til syvende og sidst støtter denne Nedskæring. Ganske vist taler man fra Retsforbundets Side om, at Tjenestemændene har moralsk og juridisk Ret til det Tillæg, som de skal have ifølge Tjenestemandsløven af 1931 og ifølge det officielle Pristal; men ikke desto mindre vil man ikke gennem sin Afstemning her i Tinget gøre noget som helst for, at Tjenestemændene faar det, som man ind-